

'Blij met wat we hebben'

De schapenhobby van Saskia Hackert en Noud den Hartog maakt hun leven op de woonboerderij in het Gelderse Ophemert compleet. "Het is na een dag werk heerlijk thuiskomen met de schapen in het land. Hier hoeven we nooit meer weg."

TEKST: MARJOLEIN VAN WOERKOM, FOTO'S: HENK RISWICK

Het is een idyllisch plaatje. Acht Zwartblesooien met hun lammeren in het groene gras onder de fruitbomen. Twarres, de nieuw aangekochte ram, staat in het weiland ernaast. Het gras groeit welig. "Kleigrond", wijst Noud den Hartog. "Ik kan elke week wel twee keer maaien. Je ziet het aan onze lammeren. Die zijn groter dan Zwartbleslammeren van dezelfde leeftijd op zandgrond." Toen ze naast hun vorige huis in 2008 wat grasland ter beschikking kregen, was de keuze snel gemaakt. Schapen moesten erin, en meer in het bijzonder Zwartblesen. "Die hadden we vroeger thuis ook", zegt Saskia Hackert. "Het zijn mooie schapen met een makkelijk karakter en ze hebben een prachtige oprichting. Als je de wei in kijkt, kijken ze je echt aan. De witte bles geeft ze persoonlijkheid. Daarnaast is het, net zoals onze Welsumerkip, een oud-Hollands ras. Als er geen mensen zijn die deze rassen houden, sterven ze uit. Dat zou zonde zijn." Eind 2010 zijn Noud en Saskia naar de Betuwe gekomen, waar ze een oude boerderij kochten met vervallen schuren, waarbij bomen en onkruid het land overwoekerden. Hun drie Zwartblesooien kwamen mee. Dat zijn er inmiddels acht. Twaalf is hun streven. "We hebben nu de buitenboel opgeknapt. Naast twee paarden, vijf kippen en onze twee jachthonden, maken de schapen onze boerderij compleet", stelt Noud.

FOKKERIJ

Hoewel fokkerij in eerste instantie niet hun doel was, ging het tijdens de eerste lammerperiode in 2009 al kriebelen. "Je wilt toch steeds betere en mooiere schapen", stelt Saskia. "We zijn lid van het stamboek geworden en laten onze ooien beoorde-

len. Op die manier kunnen we zien of we vooruitgang boeken."

Type, raseigenschappen en de kleuraftekening zoals beschreven in het stamboek, zijn de belangrijkste uitgangspunten. Daarnaast maakt de kleuraftekening de fokkerij extra uitdagend, omdat er weinig bekend is over de witvererving. "Maar we lopen er niet blind achteraan. Zo hebben we een registerooi aangehou-

NOUD DEN HARTOG
(42) EN SASKIA
HACKERT (36)

PLAATS: OPHEMERT (GLD.)

BEROEP: EIGEN BEDRIJF, ZE EXPLOITEREN
DRIE TANKSTATIONS

HOBBY: ACHT ZWARTBLESOOIEN, DRIE
ZWARTBLESRAMMEN EN 17 LAMMEREN

Saskia observeert de schapen graag en kan zo snel zien of een schaap wat mankeert.

den. Ze heeft geen twee witte achterpoten, maar doet het uitzonderlijk goed. We krijgen mooie lammeren van haar die wel aan de stamboekeisen voldoen”, vertelt Noud. “Uiteindelijk willen we de wei in kijken en blij kunnen zijn met wat we hebben.”

Hun eerste twee rammen, nu in de verkoop, hebben al enkele kampioensprijzen op keuringen in de wacht gesleept. Twarres, 89 punten voor algemeen voorkomen,

moet een nieuwe impuls aan hun fokkerij geven. “Hij heeft een erg mooie oprichting”, stelt Noud. “Hij lijkt wel een giraffe door die nek. We hopen dat we ooit met ons eigen fokmateriaal naar de keuring kunnen.”

ZELF DOEN

Noud en Saskia hebben een eigen bedrijf. Ze zijn exploitant van drie tankstations. Toch doen ze veel

>>

‘Witte bles geeft persoonlijkheid’

De nieuwe ram Twarres heeft ‘een nek als een giraffe’.

Noud doet ook het boerenwerk graag zelf.

Dit scheermes wordt meestal gebruikt bij koeien en paarden, maar werkt ook bij schapen.

schaapgerelateerde werkzaamheden zelf. Eigen ruwvoer binnenhalen, scheren, poten behandelen, helpen met aflammeren. “In de avond en het weekend hebben we tijd voor onze dieren”, legt Saskia uit. “Ik observeer graag en kan al snel zeggen of een schaap iets mankeert, maar wat betreft aflammeren zijn het onvoorspelbare dames. Ik ben er liever zelf bij en heb daarvoor een cursus verlossen gedaan. Tijdens de aflammerperiode neem ik zo veel mogelijk vrij. Daarbij scheelt het dat ik flexibel ben in mijn werk. Soms schakelen we mijn moeder in.” Sinds dit jaar hangt er een camera, zodat de schapen ook tijdens het werk in de gaten kunnen worden gehouden.

LAMMEREN

Ze kiezen ervoor om de ooilammeren het eerste jaar over te laten staan. “We horen nog wel eens verhalen van schapenhouders die hun ooilammeren lie-

ten dekken en uiteindelijk guste ooien hadden of eenlingen kregen”, vertelt Noud. “Dat willen we voorkomen, dus we laten ze eerst uitgroeien. Sommige ooien krijgen nu de eerste keer meteen een drieling. Het verlies dat je hebt door ze het eerste jaar niet te laten dekken, heb je er dan alweer uit.” Vorig jaar hebben ze al hun ramlammeren voor de fokkerij verkocht, dit jaar lukt dat niet. “Daarin zijn we realistisch. Dit jaar brengen we een aantal dieren naar de slachterij. Dat doen we zelf. We willen tot het einde toe netjes voor ze zorgen.” Saskia kijkt de wei in en wijst naar een ooi zonder lammeren. “Ze vervetten snel met zo veel gras. Sommige zetten we op rantsoen voor het dekseizoen. Slepde melkziekte willen we voorkomen. Maar ze zijn ook een beetje verwend. Als de hoeveelheid gras niet meer naar wens is, hoor je ze wel!” <<